

บทที่ 6
การขนส่ง
(Transportation)

1. ความหมายของการขนส่ง
2. วัตถุประสงค์ของการขนส่ง
3. ประโยชน์ของการขนส่ง
4. การขนส่งกับกิจการสาธารณสุขภาค
5. วิวัฒนาการของการขนส่ง
6. วัฏจักรชีวิตของการขนส่ง
7. การพัฒนาการขนส่ง
8. ประสิทธิภาพของการขนส่ง
9. ปัจจัยที่สำคัญสำหรับการขนส่ง
10. อุปสงค์ในการขนส่ง
11. อุปทานในการขนส่ง
12. ประเภทของการขนส่ง

การขนส่งถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมบริการ (Service Industry) ประเภทหนึ่ง ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ชาติ หรือ อาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า เป็นสิ่งที่จำเป็นแก่การปฏิบัติภารกิจต่างๆ ของมนุษย์เรา ทั้งนี้เพราะมนุษย์เรามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการขนส่งมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของจากที่แห่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการเคลื่อนย้ายของมนุษย์เอง หรืออาจจะ เป็นสัตว์หรือสิ่งของต่าง ๆ ก็ตาม จะต้องอาศัยการขนส่งเป็นปัจจัยในการเคลื่อนย้ายทั้งสิ้น จึงเห็นได้ว่า การขนส่งเป็นกิจกรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งแก่การดำรงชีวิตประจำวันและควรที่จะได้ศึกษาไว้ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในกิจการประเภทนี้พอสมควร

1. ความหมายของการขนส่ง (Definition of Transportation)

ก่อนที่จะเราจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวของการขนส่งนั้น เรามาพิจารณากันถึง ความหมายคำว่า "การขนส่ง" กันเสียก่อนว่าเป็นอย่างไร ซึ่งเราสามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

- ก. ความหมายของการขนส่ง ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน คำว่า
- "ขน" หมายถึง การเอาสิ่งของจำนวนมาก บรรทุก หรือหามหามด้วยอาการใด ๆ ก็ตาม จากแห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่ง
- "ส่ง" หมายถึง การยื่นนำให้ ยื่นนำหัดถึงมือ พาไปหัดถึงที่
- "ขนส่ง" หมายถึง ธุรกิจที่เกี่ยวข้องด้วยขนและส่ง

ความหมายของการขนส่ง ตามพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.2497 มาตรา 4 คำว่า "ขนส่ง" หมายถึง การลาเสียง หรือเคลื่อนย้ายบุคคล หรือสิ่งของด้วยเครื่องมืออุปกรณ์การขนส่ง ซึ่ง เครื่องอุปกรณ์การขนส่ง

สิ่งนี้ หมายถึง ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่ง รวมทั้ง
เครื่องทุ่นแรงด้วย

ความหมายของการขนส่ง ตามความหมายของวิชาเศรษฐศาสตร์
คำว่า " การขนส่ง " เป็นกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง ที่จะจัดให้มี
การเคลื่อนย้ายคน สัตว์ และสิ่งของ จากที่หนึ่งไปยัง
อีกที่หนึ่ง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

จากความหมายต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ พอที่จะนำมาสรุปเป็นความหมาย
โดยทั่ว ๆ ไปของคำว่า "การขนส่ง" ได้ดังนี้

"การขนส่ง หมายถึง การจัดให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคล สัตว์ หรือสิ่งของต่าง ๆ
ด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ในการขนส่ง จากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง ตามความประสงค์และ
เกิดอรรถประโยชน์ตามต้องการ"

จากคำจำกัดความข้างต้นนี้ พอที่จะกล่าวได้ว่า การขนส่งจะต้องประกอบด้วย
ลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. เป็นกิจกรรมที่ต้องมีการเคลื่อนย้ายบุคคล สัตว์ หรือสิ่งของ จากที่แห่ง
หนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง
2. การเคลื่อนย้ายนั้น จะต้องกระทำด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการขนส่ง
3. จะต้องเป็นไปตามความต้องการ และเกิดอรรถประโยชน์ตามวัตถุประสงค์
ประสงค์ของผู้ที่ทำการขนส่ง

2. วัตถุประสงค์ของการขนส่ง (Objectives of Transportation)

เราได้ทราบกันมาแล้วว่า การขนส่งนั้นจะต้องประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ หลายประการ ซึ่งมีอยู่ลักษณะหนึ่งที่จะกล่าวถึงในที่นี้ก็คือ วัตถุประสงค์ในการขนส่ง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายออกไปต่าง ๆ นานา ตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่ทำการขนส่ง วัตถุประสงค์ของการขนส่งหรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือเหตุผลในการขนส่ง สามารถที่จะแยกพิจารณาได้ว่ามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์เพื่อการสังคม โดยปกติแล้ว มนุษย์เราจะต้องมีการคบหาสมาคมและติดต่อสัมพันธ์กันอยู่ตลอดเวลา มีการพบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน (Internal Group) หรือ อยู่ต่างกลุ่มกัน (External Group) จะต้องมีการติดต่อและไปมาหาสู่กันบ้างไม่มากก็น้อย และเมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อสัมพันธ์กันเช่นนี้ การขนส่งจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สามารถสนับสนุนและตอบสนองวัตถุประสงค์ในเรื่องนี้ได้อย่างเต็มที่

2. วัตถุประสงค์เพื่อที่อยู่อาศัยและการประกอบอาชีพ มนุษย์เรามีความจำเป็นที่จะต้องมีที่อยู่อาศัย เพื่อใช้สำหรับเป็นที่พักผ่อนหลับนอน และพร้อมกันนั้น ก็จะต้องมีการประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้มาดำรงชีพซึ่ง โดยทั่วไปแล้วสถานที่อยู่อาศัยกับสถานที่ประกอบอาชีพนั้นจะอยู่คนละแห่ง จึงจำเป็นต้องอาศัยการขนส่งเข้ามาเป็นสื่อกลางในการเดินทางระหว่างที่พักอาศัยกับที่ทำงาน ทั้งนี้เพื่อให้นักมนุษยเราสามารถจะประกอบกิจกรรมตามบทบาท (Roles) ต่าง ๆ ได้

3. วัตถุประสงค์เพื่อการเมืองและการปกครอง ในการบริหารประเทศนั้น จำเป็นต้องอาศัยการขนส่งเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก เพราะการปกครองที่ดีนั้น จะต้องมีความสามารถในการปกครองให้ทั่วถึงทุกหนทุกแห่ง และเกิดความเจริญทัดเทียมกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พร้อมกันนั้นก็ต้องมีการระวังป้องกันประเทศด้วย กล่าวคือ รัฐบาลจะต้องปกครองและบริหารประเทศให้ดี และให้ทั่วถึง ในขณะที่เดียวกันก็ต้องพยายามป้องกันและรักษาความปลอดภัยของประเทศด้วย เพื่อให้ประเทศเกิดความเจริญรุ่งเรือง ประชาชนอยู่

กันอย่างสงบสุข และเป็นเอกราชสืบไป ด้วยเหตุนี้จึงต้องอาศัยการขนส่งเข้ามาช่วยส่งเสริม เป็นอันมากด้วย

4. วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาหาความรู้ สภาพสังคมปัจจุบันมีความจำเป็นต้องมีการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ และสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาตนเอง อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาหาความรู้ อยู่เสมอ จึงใช้การขนส่งเข้ามาช่วย ในการเดินทางเพื่อศึกษาหาความรู้ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางเพื่อการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง ภายในอำเภอ จังหวัด ประเทศ หรือแม้แต่การศึกษาในดินไกล ๆ เช่น ในต่างประเทศ เหล่านี้ต่างก็ต้องอาศัยการขนส่งเข้ามามีส่วนร่วมด้วยทั้งสิ้น

5. วัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ เมื่อมนุษย์เรามีการประกอบอาชีพ มีการศึกษาหาความรู้ และอื่น ๆ แล้ว ก็จะต้องมีการพักผ่อนหย่อนใจไปพร้อมกันด้วย ในการพักผ่อนหย่อนใจนั้น เราอาจจะใช้วิธีการต่าง ๆ แตกต่างกันไปเช่น อ่านหนังสือ ชมภาพยนตร์ เล่นกีฬา ปิกนิกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น แต่มีอยู่วิธีหนึ่งที่มนุษย์เรานิยมกันมากที่สุดก็คือ "การท่องเที่ยว (Tourism)" ซึ่งการท่องเที่ยวนี้ จะมีแหล่งการท่องเที่ยวอยู่มากมายทั้งในประเทศและนอกประเทศ และโดยทั่วไปจะเป็นตามชายทะเล หรือภูเขา หรือสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และการเมือง ซึ่งอยู่ ณ แหล่งต่าง ๆ ทั่วโลก ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องอาศัยการขนส่งเข้ามาเป็นสื่อกลางในการเดินทาง เพื่อไปห้ถึงยังแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้น ๆ ตามต้องการ

6. วัตถุประสงค์อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ต่าง ๆ มาแล้ว ข้างต้นนั้น การขนส่งยังมีส่วนสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับสิ่งอื่น ๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะทางด้านการประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมทั่ว ๆ ไป ต่างก็ต้องอาศัยการขนส่งเข้ามา มีบทบาทร่วมด้วยทั้งสิ้น เช่น ในการผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าอุปโภคบริโภคใด ๆ ก็ตาม จำเป็นต้องมีการขนส่งสินค้าและบริการนั้น เริ่มตั้งแต่เป็นวัตถุดิบ จนผลิตออกมาเป็นสินค้า จนถึงมือผู้บริโภค เหล่านี้ต่างก็ต้องอาศัยการขนส่งทั้งสิ้น ฉะนั้น จึงพอที่จะกล่าวได้ว่า การขนส่งจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับ และเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการตอบสนองวัตถุประสงค์ด้านต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ

3. ประโยชน์ของการขนส่ง

การขนส่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตและความเป็นอยู่ในปัจจุบันของมนุษย์เรา เพราะการขนส่งจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวัน ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม กล่าวคือ การเดินทางไปมาหาสู่ซึ่งกันและกันนั้นจะเพื่อจุดประสงค์ใด ๆ ก็แล้วแต่ถือได้ว่าเป็นส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนสินค้าและบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องอุปโภคบริโภคนั้นถือได้ว่าเป็นส่วนเกี่ยวข้องโดยอ้อม ฉะนั้น พอที่จะกล่าวถึงประโยชน์ของการขนส่งออกมาเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. การขนส่งทำให้เกิดปัจจัย 4

ในการดำรงชีวิตปัจจุบันของมนุษย์เรานั้น จำเป็นต้องมีอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค ซึ่งทั้ง 4 ประการนี้ ถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่มนุษย์เราจะขาดเสียมิได้ และในการที่เราจะอุปโภคบริโภคปัจจัยเหล่านี้ เราจะต้องอาศัยการขนส่งในลักษณะต่าง ๆ เข้ามาช่วยไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนย้ายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นวัตถุดิบ หรือสำเร็จรูปแล้วก็ตาม เพราะเราไม่สามารถที่จะผลิตสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้เอง จึงจำเป็นต้องขนส่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มาจากแหล่งอื่น ๆ ดังนั้น การขนส่งจึงก่อให้เกิดปัจจัย 4 ได้ตามต้องการขั้นพื้นฐานทั่ว ๆ ไป

2. การขนส่งทำให้เกิดชุมชนใหม่ ๆ

จะเห็นได้เด่นชัดว่า ในปัจจุบันนี้มีแหล่งชุมชนใหม่ ๆ เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในทุก ๆ เขตที่มีการขนส่งเข้าไปถึง ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งทางใดก็ตาม เช่น การขนส่งทางน้ำ ก็ทำให้เกิดเมืองท่าที่สำคัญ ๆ มากขึ้น การขนส่งทางบกโดยเฉพาะทางรถยนต์ (ถนน) ยิ่งทำให้เกิดชุมชนต่าง ๆ กระจายมากเป็นทวีคูณ หรือแม้แต่การขนส่งทางรถไฟก็ตาม ต่างก็ทำให้เกิดชุมชนใหม่ ๆ ขึ้นแทบทั้งสิ้น

3. การขนส่งทำให้เกิดตลาดสินค้าและบริการ

ในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม จะต้องมีการผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ เมื่อมีการผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ ขึ้นมาแล้ว จำเป็นจะต้องอาศัยการตลาดเข้ามาช่วย

กระจายสินค้าและบริการเหล่านั้นให้แพร่หลายไปในที่ต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นจึงต้องอาศัยการขนส่งเข้ามาช่วยในการกระจายสินค้าและบริการเหล่านั้น ไปสู่ตลาดเพื่อให้ถึงมือผู้บริโภคอย่างทั่วถึง ทว่าตลาดสินค้าและบริการเกิดขึ้นอยู่ในทุกหนทุกแห่งได้อย่างสะดวกและง่ายดาย

4. การขนส่งก่อให้เกิดอรรถประโยชน์และมูลค่าต่าง ๆ

เมื่อมีการขนส่งเกิดขึ้น หรือเมื่อจะมีการขนส่งอะไรก็ตาม จะต้องเกิดอรรถประโยชน์ต่าง ๆ ตามมาด้วยเสมอ ไม่ว่าจะเป็นก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ในด้านใดก็ตาม เช่น อรรถประโยชน์ด้านเวลา อรรถประโยชน์ด้านสถานที่ เป็นต้น อรรถประโยชน์ของสินค้าและบริการต่าง ๆ จะเกิดขึ้นได้มากน้อยแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของการขนส่งด้วย ซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในบทที่ 3 ในเรื่องของอรรถประโยชน์ที่เกิดจากการขนส่ง

5. การขนส่งทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

ในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญและทัดเทียมกับอารยประเทศ หรือแม้แต่การพัฒนาภายในประเทศให้มีการเป็นอยู่ที่เจริญทัดเทียมกันในทุกหนทุกแห่งก็ตาม เป็นผลที่จะเกิดมาจากการขนส่งเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาประเทศในด้านใด เช่น การพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง เหล่านี้ต่างก็ต้องอาศัยการขนส่งมาช่วยในการพัฒนาแทบทั้งสิ้น

การขนส่งกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศ

การขนส่งมีผลต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก เพราะเป็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีผลต่อเศรษฐกิจของประเทศในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การขนส่งทำให้เกิดตลาดมากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลทำให้สินค้าและบริการกระจายและมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนกันทุกหนทุกแห่ง ไม่ว่าการขนส่งจะไปถึงที่ใด ตลาดสินค้าและบริการก็จะขยายและกว้างขวางออกไปเรื่อย ๆ

2. การขนส่งทำให้เกิดเสถียรภาพด้านราคา (Price Stabilization and Equalization) เพราะการขนส่งจะเป็นสื่อขนส่งสินค้าและบริการให้กระจายออกไปยังตลาดต่าง ๆ ทั่วทุกจุดทั่วทุกภาค และทันต่อเวลาที่ต้องการ โดยราคาของสินค้าและบริการนั้นจะมีราคาที่ไม่ใกล้เคียงหรือเท่ากับราคาในแหล่งกำเนิดอีกด้วย

3. การขนส่งทำให้เกิดการกระจายรายได้และลดปัญหาการว่างงาน เพราะการขนส่งจะช่วยในการเคลื่อนย้ายแรงงานจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งได้อย่างรวดเร็ว เป็นส่วนช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับแรงงานมีน้อยหรือไม่เพียงพอ และทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นอีกด้วย

4. การขนส่งทำให้เกิดการผลิตขนาดใหญ่ (Large-Scale Production) เมื่อการขนส่งเป็นส่วนช่วยขยายตลาดแล้ว เมื่อมีการผลิตสินค้าและบริการขึ้นก็สามารถที่จะส่งไปขายในที่ต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทำให้มีอุปสงค์ในสินค้าและบริการเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เกิดการผลิตขนาดใหญ่เพื่อสนองความต้องการในสินค้าและบริการประเภทนั้น ๆ ด้วย

5. การขนส่งทำให้มูลค่าของอสังหาริมทรัพย์สูงขึ้น ในที่นี้หมายถึงว่า ทำให้มูลค่าของที่ดินมีราคามากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อการขนส่งไปถึงจุดใดแห่งใด ก็จะทำให้ความเจริญไปสู่จุดนั้น ๆ ด้วย ทำให้เกิดความต้องการในบริเวณนั้น ๆ จึงเป็นสาเหตุให้มูลค่าของที่ดินบริเวณนั้นสูงขึ้นนั่นเอง

นอกจากนี้ การขนส่งก็ยังช่วยทำให้เกิดการแข่งขัน (Competition) ในเรื่องของการประกอบธุรกิจ การพัฒนาและปรับปรุงสินค้าและบริการ รวมทั้งการประกอบกิจการค้าด้านการขนส่งด้วย

การขนส่งกับการพัฒนาทางสังคมของประเทศ

การขนส่งมีผลต่อการพัฒนาทางสังคมของประเทศเช่นเดียวกับการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งพอที่จะกล่าวถึงการพัฒนาทางสังคมได้ดังนี้

1. การขนส่งทำให้เกิดความเจริญทัดเทียมกันภายในประเทศ กล่าวคือ เมื่อมีการขนส่งไปถึงจุดใด ก็จะทำให้เกิดความเจริญไปถึงจุดนั้น ๆ ด้วย มีการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการต่าง ๆ มากมายหลายชนิด ซึ่งจะเป็นผลทำให้เกิดความเจริญในท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย
2. การขนส่งทำให้เมืองมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้ว่า เมื่อมีการคมนาคมไปถึงจุดใด ก็จะทำให้เกิดชุมชนใหม่ ๆ เกิดขึ้น ณ จุดนั้น ซึ่งปัจจุบันนี้ มีหมู่บ้านเกิดใหม่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามชนเมือง จึงเป็นผลทำให้เมืองขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็ว
3. การขนส่งทำให้เกิดการติดต่อไปมาหาสู่ระหว่างชุมชนเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว การขนส่งจะช่วยทำให้การติดต่อระหว่างชุมชนต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่นสะดวก ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อระหว่างชุมชนกับชุมชน เมืองต่อเมือง หรือจังหวัดต่อจังหวัด ตลอดจนการติดต่อระหว่างประเทศต่อประเทศ ต่างก็จำเป็นต้องอาศัยการขนส่งทั้งสิ้น
4. การขนส่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความเป็นอยู่ โดยจะมีอิทธิพลต่อสภาพความเป็นอยู่ของสังคมที่การขนส่งเข้าไปถึง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมขึ้น และจะมีผลต่อสภาพความเป็นอยู่ ตลอดจนมาตรฐานการครองชีพด้วย
5. การขนส่งทำให้มาตรฐานของสังคมดีขึ้น การขนส่งจะมีผลทำให้มาตรฐานต่าง ๆ ของสังคมดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานการครองชีพ ความเป็นอยู่ ตลอดจนมาตรฐานการศึกษาทุก ๆ อย่างจะดีขึ้นตามไปด้วย

การขนส่งกับการพัฒนาด้านการเมืองและการปกครองประเทศ

เช่นเดียวกันกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม การขนส่งก็จะทำให้เกิดการพัฒนาในด้านการเมืองและการปกครองประเทศ ดังนี้

1. การขนส่งทำให้การปกครองประเทศเป็นไปด้วยดี เพราะการขนส่งสามารถทำให้การติดต่อไปในจุดต่าง ๆ ทั่วประเทศเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว ทำให้การปกครองทำได้ง่ายและเข้าถึงประชาชนได้อย่างทั่วถึง

2. การขนส่งทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การขนส่งทำให้ประเทศต่าง ๆ สามารถเดินทางติดต่อไปมาได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว มีการแลกเปลี่ยนทั้งทางด้านการค้า การทูตและการทหาร ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

3. การขนส่งช่วยสนับสนุนด้านการทหารและการป้องกันประเทศ การขนส่งจะช่วยในการเลือกทำเลที่ตั้งให้กระจายออกไปทั่วประเทศ ช่วยในการขนส่งยุทธปัจจัยต่าง ๆ ช่วยในการขนส่งเสบียงอาหาร ส่งกำลังบำรุงต่าง ๆ อันจะเป็นผลต่อการระวังป้องกันประเทศ ตลอดจนเป็นผลต่อเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเมืองด้วย

นอกจากนี้ การขนส่งยังจะช่วยในการลดและปราบปรามอาชญากรรมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนในชาติมีความสมัครสมานสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ช่วยสร้างความภูมิใจแก่ประชาชนเป็นสิ่งที่เชิดหน้าชูตาของบ้านเมือง และเป็นเครื่องมือของนักการเมืองอีกด้วย

4. การขนส่งกับกิจการสาธารณูปโภค

การขนส่งถือได้ว่าเป็นกิจการสาธารณูปโภคที่สำคัญประเภทหนึ่ง ซึ่งคำว่า "กิจการสาธารณูปโภค (Public Utility) นั้น หมายความว่า กิจการที่มีหน้าที่ในการผลิตสินค้าหรือบริการ ในส่วนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตและการดำรงชีพของประชาชนส่วนใหญ่ เช่น กิจการด้านการประปา โทรศัพท์ โทรคมนาคม รวมทั้งกิจการด้านการขนส่งด้วย ซึ่งกิจการที่เป็นกิจการสาธารณูปโภค จะมีลักษณะที่สำคัญ คือ

1. มีหน้าที่ผลิตสินค้าและบริการให้แก่ผู้รับบริการอย่างสม่ำเสมอ
2. มีผลต่อชีวิตและความ เป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของประชาชนส่วนใหญ่
3. มีผลต่อเศรษฐกิจส่วนรวมของประเทศ

เมื่อเป็นดังนี้ กิจการที่เป็นสาธารณูปโภคที่สำคัญ ๆ รัฐจึงต้องยื่นมือเข้ามา มีบทบาททั้งในด้านการควบคุม การช่วยเหลือ การดำเนินงาน ตลอดจนการอุดหนุนต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้กิจการสาธารณูปโภคดำเนินงานได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลา ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่ารัฐจึงเข้ามามีบทบาทหน้าทีในการควบคุมกิจการต่าง ๆ โดยเป็นผู้ดำเนินการเสียเอง

ความจำเป็นที่รัฐต้องควบคุมกิจการสาธารณูปโภค

เมื่อกิจการสาธารณูปโภคเป็นสิ่งจำเป็นแก่การดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน รัฐจำเป็นต้องเข้ามา มีบทบาทในการควบคุมกิจการสาธารณูปโภค ทั้งนี้โดยมีเหตุผลในการควบคุมดังนี้

1. เพื่อควบคุมให้มีการบริการที่ได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับปริมาณความต้องการของประชาชน
2. เพื่อควบคุมด้านการดำเนินงาน กล่าวคือ ถ้าไม่มีการควบคุมด้านการดำเนินงานก็อาจจะทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ (Economic Waste) โดยอาจจะมีการให้บริการที่ซ้ำซ้อนและแข่งขันกันมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น (Duplication services) จนอาจจะเกิดการแข่งขันในลักษณะแบบเอาเป็นเอาตายกัน ที่เราเรียกว่า Cut - throat Competition ได้ ซึ่งจะทำให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี
3. เพื่อควบคุมในเรื่องการกำหนดอัตราค่าบริการ (Rate of Services) ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและยุติธรรมแก่ทุกฝ่ายด้วย

ฉะนั้น ในการที่รัฐเข้ามาควบคุมกิจการสาธารณูปโภค รัฐจึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือกิจการเหล่านี้ให้สามารถดำเนินงานไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพโดยจะใช้วิธีการกำหนดสัมปทาน (Franchise) ซึ่งจะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่าง ๆ เช่น

1. ช่วยป้องกันการแข่งขันอย่างรุนแรงหรือเกินขอบเขต
2. ช่วยป้องกันการหากำไรเกินควร
3. ทำให้เกิดการประหยัดในการผลิต
4. ช่วยลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีจำกัดและลดการใช้อย่างฟุ่มเฟือย

รัฐเป็นผู้มอบสัมปทานให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ (รัฐวิสาหกิจ) เป็นผู้ดำเนินงานโดยมีรัฐเป็นผู้ควบคุมและเป็นผู้ออกกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายต่อไป

กิจการสาธารณูปโภคโดยส่วนใหญ่ จะมีลักษณะของการผูกขาด (Monopoly) หรือกึ่งผูกขาด (Oligopoly) และดำเนินการตามสัมปทานที่ได้รับมอบหมายมาจากรัฐโดยจะมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายข้อบังคับต่าง ๆ ตามที่รัฐได้กำหนดไว้ ซึ่งสิทธิและหน้าที่ของผู้ที่ได้รับสัมปทานมีดังนี้

สิทธิ (Rights) ของผู้ได้รับสัมปทาน

ผู้ที่ได้รับสัมปทานให้ดำเนินการสาธารณูปโภค มีสิทธิที่สำคัญคือ

1. ได้รับความคุ้มครองจากรัฐ รวมทั้งการช่วยเหลือและอุดหนุนในบางกรณี
2. ได้รับความตอบแทนจากการลงทุนในอัตราที่เหมาะสม (Reasonable) ซึ่งจะอยู่ในรูปของค่าบริการ
3. ได้รับสิทธิที่จะดำเนินการภายใต้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ตามที่รัฐได้กำหนดไว้อย่างเต็มที่

หน้าที่ (Duties) ของผู้ได้รับสัมปทาน

ผู้ที่ได้รับสัมปทานให้ประกอบกิจการสาธารณูปโภค มีหน้าที่ที่สำคัญดังนี้

1. มีหน้าที่ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการอย่างเสมอภาค โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ (Discrimination) โดยใครมาก่อนย่อมได้รับบริการก่อน

2. มีหน้าที่ให้บริการอย่างเพียงพอ และปลอดภัยแก่ผู้ให้บริการ
3. มีหน้าที่ให้บริการอย่างสม่ำเสมอ โดยจะหยุดบริการไม่ได้

5. วิวัฒนาการของการขนส่ง

การขนส่งได้มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ซึ่งแต่เดิมนั้นการขนส่งเริ่มตั้งแต่มนุษย์เราอาศัยธรรมชาติ แล้วรู้จักใช้กำลังสัตว์เป็นพาหนะในการเดินทาง รู้จักคิดประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เข้ามาช่วย จนมาถึงปัจจุบันนี้ เราก็มีรูปแบบของการขนส่งหลายอย่างหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน เรือ หรือแม้แต่จรวด เหล่านี้ต่างก็เกิดขึ้นมาจากการพัฒนาและประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการขนส่งนั่นเอง ซึ่งสามารถแบ่งวิวัฒนาการของการขนส่งออกเป็นยุค ๆ ได้ดังนี้

ยุคใช้กำลังสัตว์ เป็นพาหนะ

ยุคนี้ถือเป็นยุคเริ่มแรกของการขนส่ง โดยเป็นยุคที่มนุษย์เรารู้จักใช้สิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาใช้ในการขนส่ง เช่น ช้าง ม้า ลา อูฐ บรรทุกสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น ยุคนี้สามารถบรรทุกสิ่งของได้จำนวนจำกัด และต้องจ้างจำนวนสัตว์มากตามปริมาณของสิ่งของที่ต้องการบรรทุก

ยุควงล้อ

ในยุคนั้นมนุษย์เรารู้จักประดิษฐ์อุปกรณ์เพื่อใช้ในการขนส่งให้สามารถบรรทุกสิ่งของได้ปริมาณมากขึ้น ซึ่งเราจะเห็นว่ามีลักษณะเป็นวงล้อ แล้วใช้แรงสัตว์ต่าง ๆ เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย ฯลฯ ลากให้เคลื่อนที่ได้ เช่น เกวียน รถม้า เป็นต้น

ยุคเครื่องจักรไอน้ำ

ยุคนั้นมนุษย์เรารู้จักประดิษฐ์สิ่งประดิษฐ์ขึ้นมาใช้ในการขนส่ง โดยชาวอังกฤษเป็นผู้คิดเครื่องจักรที่ทำงานด้วยพลังงานจากไอน้ำ โดยนำมาใช้กับการขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ เช่น ใช้กับการขนส่งทางรถไฟ การขนส่งทางเรือ ในยุคนี้เป็นยุคที่ทำให้การขนส่ง

เริ่มมีการพัฒนาและขยายตัวอย่างรวดเร็ว

ยุคมอเตอร์ไฟฟ้า

เป็นยุคที่มนุษย์เราได้คิดประดิษฐ์มอเตอร์ไฟฟ้าขึ้นมาใช้ แล้วนำเอามอเตอร์ไฟฟ้ามาใช้ในการขนส่ง โดยนำมาใช้กับการขนส่งทางบกซึ่งเรารู้จักกันในรูปของ "รถราง" เป็นรูปแบบของการขนส่งชนิดหนึ่งซึ่งยังคงมีใช้กันอยู่ในบางประเทศ การขนส่งยุคนี้ยังทำให้อากาศและมลภาวะต่าง ๆ ไม่เป็นพิษอีกด้วย

ยุคเครื่องยนต์สันดาปภายใน

ยุคนี้เป็นยุคที่มนุษย์เรารู้จักคิดเครื่องยนต์สันดาปภายในขึ้นมาใช้ โดยนำเอาเชื้อเพลิงที่รู้จักกันดี คือ น้ำมัน หรือ แก๊ส มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายทั้งการขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เป็นยุคที่กิจการการขนส่งมีความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด การขยายตัวเป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่มีข้อเสียประการหนึ่งที่สำคัญคือ ทำให้เกิดอากาศเป็นพิษได้ง่าย ซึ่งกำลังเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน

ยุคไอพ่นและจรวด

เป็นยุคที่มนุษย์เราแข่งขันกันในเรื่องของความเร็ว เป็นผลต่อเนื่องมาจากยุคเครื่องยนต์สันดาปภายใน โดยมุ่งไปในเรื่องของการบินทางอากาศเป็นส่วนมาก เป็นการพัฒนาในด้านความประหยัดเวลา ตลอดจนการรวดเร็วของการขนส่ง

ยุคนิวเคลียร์

เป็นอีกยุคหนึ่งมนุษย์เรานำเอาความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่เข้ามามีส่วนช่วยในการขนส่ง โดยนำเอาความรู้และวิวัฒนาการทางด้านเคมีและฟิสิกส์มาใช้กับการขนส่ง แต่เป็นการลงทุนที่สูงมาก ดังนั้นส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปของการทดลองและค้นคว้าทางด้านวิทยาศาสตร์และพัฒนาต่าง ๆ

6. วัฏจักรชีวิตของการขนส่ง

วัฏจักรชีวิตของการขนส่ง ก็มีลักษณะคล้ายกับวัฏจักรชีวิตของสิ่งมีชีวิต ซึ่งแต่ละช่วงเวลาหรือแต่ละขั้นตอนของวัฏจักรชีวิตของการขนส่งนั้น จะขึ้นอยู่กับ

1. เทคโนโลยีต่าง ๆ (Technology)
2. รูปแบบใหม่ ๆ ของการขนส่ง (Innovation in Transportation)

การขนส่งมีลักษณะเช่นเดียวกับสิ่งต่าง ๆ โดยทั่วไปที่จะต้องเริ่มจากจุดที่เจริญเติบโต และจุดอิมมัตู ถ้าเป็นสิ่งที่มีความมีชีวิตก็จะต้องมีการเกิด แก่ เจ็บ และตาย ในที่สุด ซึ่งเราเรียกว่า "วัฏจักร (Circle)" กล่าวคือ จะมีการหมุนเวียนสลับเปลี่ยนและมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา การขนส่งก็มีวัฏจักรชีวิตเช่นเดียวกัน ซึ่งสามารถแบ่งวัฏจักรชีวิตของการขนส่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอนคือ

ขั้นการทดลอง (Experimental) ซึ่งเป็นขั้นที่อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ จะอยู่ในระหว่างการทดลอง ยังมีสภาพไม่เรียบร้อยหรือสมบูรณ์เท่าที่ควร คุณภาพในการขนส่งยังไม่มี โดยจะขาดความปลอดภัยและยังไม่มีประสิทธิภาพในการขนส่ง ต้นทุนของการขนส่งในขั้นนี้จะสูงมาก และยังต้องมีการลงทุนอีกมาก

ขั้นเริ่มขยายตัว (Early Extension) เมื่อมีการทดลองหรือผ่านขั้นการทดลองมาแล้ว การขนส่งนั้น ๆ ก็จะได้รับพัฒนาปรับปรุงแก้ไขอุปกรณ์ในการขนส่งให้ดีขึ้น คุณภาพและประสิทธิภาพการขนส่งเริ่มดีขึ้น ในขั้นนี้จะมีการแก้ไขปรับปรุงในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ทำให้เรียบร้อยดีขึ้น การใช้อุปกรณ์เริ่มมีการขยายตัวและมีความก้าวหน้าทางเทคนิคมากขึ้น มีการลงทุนและเริ่มมีการแข่งขันกัน แต่ยังเป็นเพียงน้อยรายเท่านั้น การทำได้น้อยอยู่

ขั้นขยายตัวอย่างรวดเร็ว (Rapid Extension) ในขั้นนี้ จะมีความเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้านอย่างรวดเร็ว มีการลงทุนเพิ่มมากขึ้นอีก จนกลายเป็นกิจการที่มีขนาดใหญ่ มีการแข่งขันกันอย่างแพร่หลาย มีการขยายตัวในทุก ๆ ด้านอย่างรวดเร็วและมีผลกำไรสูง คุณภาพและประสิทธิภาพอยู่ในขั้นที่ดี มีความนิยมสูง

ขั้นเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ หรือขั้นอิ่มตัว (Maturity) ในขั้นนี้อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรทุกอย่าง จะมีความเจริญอย่างเต็มที่ การแข่งขันจะมีมากที่สุด จนต้องมีการรวมตัวกัน การขยายตัวมีอัตราที่น้อยลง ตลอดจนมีกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่จะคอยควบคุมมากขึ้น ในขั้นนี้ คุณภาพและประสิทธิภาพของการขนส่งจะมีมากที่สุด

ขั้นชบเซาหรือขั้นเสื่อมโทรม (Decadence) เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างได้มีการเจริญอย่างเต็มที่แล้ว ก็จะมีการเสื่อมสลายลง เช่นเดียวกับการขนส่งก็จะมีลักษณะเช่นนี้เหมือนกัน กล่าวคือ เมื่อมีความนิยมสูง ก็ย่อมจะมีโอกาสที่ความนิยมจะลดลง ทั้งนี้เพราะจะมีรูปแบบของการขนส่งชนิดใหม่ ๆ เกิดขึ้น ความสำคัญของรูปแบบเดิมก็จะลดลง ผู้ใช้บริการก็จะหันไปใช้รูปแบบการขนส่งชนิดใหม่ ในขั้นนี้จะมีกาไรน้อย ต้นทุนในการดำเนินงานก็จะสูงขึ้นและความนิยมจะลดลงเรื่อย ๆ

วัฏจักรชีวิตของการขนส่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเริ่มต้นตั้งแต่ขั้นทดลอง ขั้นเริ่มขยายตัว ขั้นขยายตัวอย่างรวดเร็ว ขั้นอิ่มตัว และก็มาหยุดลงที่ขั้นชบเซา โดยเมื่อมาถึงขั้นชบเซาแล้ว ก็จะย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้น คือขั้นทดลองใหม่ มีการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงอยู่ เช่นนี้เรื่อยไปตามคำกล่าวที่ว่า "การขนส่งที่มี Speed สูงจะไล่ให้การขนส่งที่มี Speed ต่ำหายออกไปจากตลาด" นั่นเอง

7. การพัฒนาการขนส่ง (Transportation Development)

เทคโนโลยีต่าง ๆ เมื่อผลิตขึ้นมาแล้วก็จำเป็นต้องมีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นเรื่อย ๆ การขนส่งก็เช่นเดียวกัน จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาให้มีความเจริญก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา โดยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาอยู่ 3 ประการใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้คือ

การพัฒนาเพื่อลดเวลาในการขนส่ง

ในการพัฒนาเพื่อลดเวลาในการขนส่งนี้ เพื่อให้การเดินทางจากจุด ๆ หนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งเสียเวลาในการเดินทางน้อยที่สุด โดยไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางเป็นเวลาแรมปีแรมเดือน เพื่อให้สินค้าและบริการสามารถออกไปสู่ตลาดต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลาและความต้องการ โดยไม่ต้องเกิดการสูญเสียขึ้นในระหว่างการเดินทาง เช่น อาจจะเน่าเปื่อยก่อนที่จะถึงจุดหมายปลายทาง เพราะต้องเสียเวลาในการขนส่งนานเกินไป ซึ่งการพัฒนาในเรื่องนี้จะมุ่งเน้นที่ความรวดเร็วของการเดินทาง หรือความเร็วของระบบการขนส่งที่ช่วยลดจุดจมนการพัฒนาแบบของการขนส่งชนิดใหม่ขึ้นมาอีก โดยมุ่งที่ความเร็วเป็นหลัก

การพัฒนาเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง

เป็นการพัฒนาในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในการขนส่ง เพื่อลดต้นทุนในการขนส่งให้ต่ำลง กล่าวคือ เมื่อต้นทุนในการขนส่งสินค้าและบริการต่ำลง ก็จะทำให้อัตราค่าบริการในการขนส่งก็ต่ำลงไปด้วย

การพัฒนาเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการขนส่ง

ในการพัฒนาเรื่องนี้ มุ่งพิจารณาทั้ง 2 ลักษณะ พัฒนาเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ให้บริการ และพัฒนาเพื่อลดความเสียหายหรือสูญหายจากการขนส่งสินค้าและบริการทั้งนี้ มุ่งที่จะพัฒนาให้เกิดมาตรฐานและมีประสิทธิภาพมากที่สุด และการพัฒนาในเรื่องของความเร็วก็ย่อมจะต้องคำนึงถึงด้านความปลอดภัยควบคู่กันไปด้วย

8. ประสิทธิภาพในการขนส่ง (Efficiency of Transportation)

เราทราบกันมาแล้วว่า การพัฒนาการขนส่งนั้นมุ่งที่จะพัฒนาให้การขนส่งมีคุณภาพ มีมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งตามหลักของการขนส่งแล้ว ถือว่าการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ จะต้องประกอบด้วยคุณสมบัติดังต่อไปนี้

ความเร็ว (Speed)

การขนส่งที่มีความเร็ว สามารถที่จะทำให้สินค้าและบริการต่าง ๆ ไปสู่ตลาดได้อย่างรวดเร็ว ทันเวลา และทันต่อความต้องการ มีความสดและมีคุณภาพเหมือนกันกับสินค้าและบริการที่แหล่งผลิต นอกจากนี้ ผู้ที่เดินทางไปในที่ต่าง ๆ ก็ต้องการความเร็วเช่นเดียวกัน เช่น การเดินทางเพื่อท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การขนส่งสินค้าและบริการบางประเภท เป็นต้น ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยความเร็วของการขนส่งในการเดินทางเป็นประการสำคัญ ดังนั้น การขนส่งที่ดีและมีประสิทธิภาพจะต้องมุ่งไปที่ความเร็วในการเดินทางเป็นประการสำคัญ

ความประหยัด (Economy)

การขนส่งที่มีประสิทธิภาพจะต้องทำให้เกิดการประหยัด ซึ่งอาจจะหมายถึงสองลักษณะ เกิดความประหยัดในด้านต้นทุนการขนส่ง และประหยัดในราคาค่าบริการ กล่าวคือ ผู้ประกอบการขนส่งก็ต้องพยายามให้ต้นทุนในการขนส่งต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งเมื่อต้นทุนการขนส่งต่ำแล้ว การเรียกเก็บอัตราค่าบริการก็จะลดลงด้วย อันจะเป็นผลทำให้ผู้ให้บริการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเสียอัตราค่าโดยสารหรือค่าระวางด้วย ดังนั้น ความประหยัดจึงถือได้ว่า เป็นส่วนหนึ่งของการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ

ความปลอดภัย (Safety)

สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการขนส่งก็คือ ความปลอดภัย ซึ่งหมายถึงความปลอดภัยของผู้โดยสาร ความปลอดภัยจากการสูญเสียชีวิตหรือเสียหายของสินค้าและบริการต่าง ๆ ตลอดจนความปลอดภัยของวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการขนส่งด้วย ความปลอดภัยถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับระบบการขนส่ง ซึ่งถือว่าผู้ประกอบการขนส่งต้องรับผิดชอบต่อการสูญเสียชีวิตและเสียหายในสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นต่อสินค้าและบริการ ตลอดจนความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้โดยสารอีกด้วย

ความสะดวกสบาย (convenient)

การขนส่งที่ดีจะต้องให้ความสะดวกสบายแก่ผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นความสะดวกสบายของผู้โดยสาร หรือความสะดวกในการขนส่งสินค้าและบริการก็ตาม ในด้านของ

ผู้โดยสารนั้น จะต้องได้รับความสะดวกสบายในการเดินทาง เช่น อุปกรณ์ในการขนส่งทุกสิ่งทุกอย่างทุกประเภท จะต้องอยู่ในสภาพที่ดีและใช้งานได้ ในอันที่จะอำนวยความสะดวกสบายให้แก่ผู้โดยสาร ส่วนในด้านสินค้าและบริการนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์อำนวยความสะดวกต่างๆ ไว้อย่างครบถ้วน พร้อมทั้งจะนำมาใช้ในการเคลื่อนย้ายได้ทันที กล่าวได้ว่า การขนส่งที่ดีและมีประสิทธิภาพจะต้องมียุทธศาสตร์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์

ความแน่นอน เชื่อถือได้ และตรงต่อเวลา (Certainty and Punctuality)

ในเรื่องนี้ถือเป็นเรื่องที่สำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับการขนส่ง เพราะการขนส่งที่ดีและมีประสิทธิภาพจะต้องมีการกำหนดเวลาในการเดินทางที่แน่นอน เชื่อถือได้ และตรงต่อเวลา กล่าวคือ จะต้องมีการกำหนดเวลาในการเดินทางไว้อย่างแน่นอน มีจำนวนเที่ยวที่วิ่ง เวลาที่จะออกเดินทางจากต้นทาง เวลาที่จะเดินทางถึงปลายทาง ระยะเวลาในการเดินทาง เวลาที่จะผ่านจุดที่สำคัญต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีระบุไว้ และจะต้องรักษาเวลาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ จึงจะถือว่ามีประสิทธิภาพ

9. ปัจจัยที่สำคัญสำหรับการขนส่ง

ในการประกอบกิจการทางด้านการขนส่งนั้น มีองค์ประกอบ (Factors) หรือปัจจัยที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

เส้นทางในการขนส่ง (Way, Route)

เส้นทางในการขนส่ง หมายถึง ถนน แม่น้ำ ทะเล ทางรถไฟ และอากาศ เป็นต้น ซึ่งจะต้องมีเส้นทางที่ใช้เดินทางเพื่อการขนส่ง ซึ่งอาจจะเป็นเส้นทางที่สามารถมองเห็นได้ เช่น เส้นทางบนบก หรือตามแม่น้ำลำคลอง หรืออาจจะเป็นเส้นทางที่ไม่สามารถมองเห็นได้ เช่น เส้นทางบนอากาศ หรือในทะเลและมหาสมุทร เป็นต้น นอกจากนี้ เส้นทางในการขนส่ง อาจจะเป็นเส้นทางที่มีการใช้เป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราว หรืออาจจะเป็นเส้นทางที่ถูกกำหนดขึ้นตามความต้องการก็ได้

อุปกรณ์ในการขนส่ง (Vehicle, Equipment)

อุปกรณ์ในการขนส่ง ในที่นี้หมายถึง รถยนต์ รถไฟ เรือ เครื่องบิน และอื่น ๆ รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับอำนวยความสะดวกในการขนส่ง เช่น รถยก ท่อ เป็นต้น สำหรับอุปกรณ์ในการขนส่งนี้ ก็อาจจะแบ่งออกเป็นอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้าย และอำนวยความสะดวกให้กับผู้โดยสาร และอุปกรณ์เพื่อการขนส่งสินค้าและบริการ หรืออาจจะเป็นอุปกรณ์เพื่อการขนส่งสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะก็ได้

สถานีในการขนส่ง (Terminal)

เป็นสถานที่ซึ่งใช้เป็นจุดสำหรับหยุดรับส่งผู้โดยสาร หรือสินค้าและบริการสำหรับการขนส่งแต่ละประเภท ซึ่งอาจจะเป็นสถานีต้นทาง ปลายทาง หรือระหว่างเส้นทางก็ได้ การเรียกชื่อสถานีในการขนส่งนี้ ก็มีการเรียกที่แตกต่างกันออกไป เช่น ท่าอากาศยานใช้สำหรับการขนส่งทางอากาศ ท่าเรือใช้สำหรับการขนส่งทางน้ำ สถานีขนส่งผู้โดยสาร และสถานีขนส่งสินค้าใช้สำหรับการขนส่งทางบก เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ต้องนำมาพิจารณาอีก เช่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ผู้ประกอบการขนส่ง และการจัดการกิจการขนส่ง เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราจะต้องนำมาพิจารณาและถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประกอบกิจการด้านการขนส่งด้วย

10. อุปสงค์ในการขนส่ง (Demand of Transportation)

ในเรื่องของอุปสงค์ (Demand) นั้น มีลักษณะที่ว่า ถ้าหากราคาของสินค้าและบริการอยู่ในระดับสูงหรือสูงขึ้น ปริมาณความต้องการในสินค้าและบริการนั้น ๆ จะอยู่ในระดับที่ต่ำหรือต่ำลง แต่ถ้าราคาของสินค้าและบริการอยู่ในระดับราคาที่ต่ำหรือลดลง ปริมาณความต้องการในสินค้าและบริการก็จะอยู่ในระดับที่สูงหรือมากยิ่งขึ้น

สำหรับอุปสงค์ในการขนส่งนั้น จะขึ้นอยู่กับปริมาณความต้องการของผู้ใช้บริการ โดยจะมีส่วนสัมพันธ์ เช่นเดียวกับกฎเกณฑ์ของเส้นอุปสงค์โดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งอุปสงค์ของการขนส่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

- ก. อุปสงค์ของการขนส่งผู้โดยสาร (Passenger's Demand)
- ข. อุปสงค์ของการขนส่งสินค้าและบริการ (Cargo's Demand)

ทั้งอุปสงค์ของการขนส่งผู้โดยสารและอุปสงค์ของการขนส่งสินค้าและบริการจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งต่อไปนี้

1. การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของรายได้
2. ลักษณะของการขนส่ง
3. ความนิยมของผู้ใช้บริการ
4. ความเจริญทางเศรษฐกิจ
5. อัตราค่าโดยสารเปรียบเทียบ
6. กำหนดเวลา (Schedule)
7. ลักษณะของการให้บริการ (Services)

11. อุปทานในการขนส่ง (Supply of Transportation)

ในเรื่องของอุปทาน (Supply) ก็จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับลักษณะของอุปสงค์ แต่จะอยู่ในลักษณะที่ตรงกันข้าม กล่าวคือ ถ้าระดับราคาของสินค้าและบริการน้อยลงปริมาณของอุปทานก็จะลดลงไปด้วย แต่ถ้าระดับราคาของสินค้าและบริการสูงขึ้น ปริมาณของอุปทานก็จะสูงขึ้นตามไปด้วย อุปทานจะมีลักษณะไปในทางเดียวกันกับระดับราคา

สำหรับอุปทานในการขนส่ง ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับอุปสงค์ของการขนส่ง กล่าวคือ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท เช่นเดียวกันคือ

- ก. อุปทานของการขนส่งผู้โดยสาร
- ข. อุปทานของการขนส่งสินค้าและบริการ

อุปทานในการขนส่ง เป็นปริมาณของการบริการที่ผู้ประกอบการขนส่ง จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการภายใต้สภาพการณ์ต่าง ๆ โดยสิ่งที่ทำให้อุปทานของการขนส่งมีการเปลี่ยนแปลงได้มากที่สุด ก็คือ อัตราค่าขนส่งกล่าวคือ ถ้าอัตราค่าบริการสูง

ปริมาณอุปทานของการขนส่งก็จะมามาก และถ้าอัตราค่าบริการอยู่ในระดับต่ำ ปริมาณอุปทานของการขนส่งก็จะลดลง

12. ประเภทของการขนส่ง

การขนส่งโดยทั่วไป สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

- ก. การขนส่งทางบก
- ข. การขนส่งทางน้ำ
- ค. การขนส่งทางอากาศ

จากประเภทใหญ่ ๆ ทั้ง 3 ประเภทนี้ ถ้าเราแบ่งตามลักษณะของเส้นทางหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการขนส่งแล้ว สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. การขนส่งทางถนน
2. การขนส่งทางรถไฟ
3. การขนส่งทางน้ำ
4. การขนส่งทางอากาศ
5. การขนส่งทางท่อ
6. การขนส่งลักษณะอื่น ๆ

1. การขนส่งทางถนน

การขนส่งทางถนนหรือทางรถยนต์นั้น เป็นที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน ซึ่งพอที่จะสรุปถึงลักษณะข้อได้เปรียบและเสียเปรียบของการขนส่งทางรถยนต์ได้ดังนี้

ข้อได้เปรียบ

1. สามารถให้บริการได้ถึงที่ มีลักษณะเป็น Door to Door Service
2. มีความคล่องตัวสูง สะดวก รวดเร็ว และให้บริการได้ทุกจุดตลอดระยะทาง
3. สามารถขนส่งได้ทันเวลาตามความต้องการได้ตลอดเวลา
4. ใช้เงินการขนส่งได้ทุกระยะทาง โดยเฉพาะระยะใกล้และปานกลาง
5. ใช้เชื่อมโยงหรือประสานกับการขนส่งประเภทอื่น ๆ
6. การลงทุนน้อย ค่าใช้จ่ายไม่มาก ตลอดจนการขยายกิจการทำได้ง่าย
7. มีผู้ประกอบการมากมาย สามารถเลือกรับบริการได้
8. การเลิกกิจการทำได้ง่าย ผลเสียหายมีน้อย

ข้อเสียเปรียบ

1. สามารถขนส่งหรือบรรทุกได้ปริมาณจำกัด
 2. ความปลอดภัยมีน้อย เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย
 3. ไม่สามารถบรรทุกของหนัก หรือมีปริมาตรมาก ๆ ได้
 4. ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในระยะไกลจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ
 5. ไม่เหมาะสำหรับการขนส่งในระยะไกล
2. การขนส่งทางรถไฟ (Railroad Transportation)
การขนส่งทางรถไฟ มีข้อได้เปรียบเสียเปรียบดังต่อไปนี้

ข้อได้เปรียบ

1. บรรทุกสินค้าได้ครั้งละปริมาณมาก ๆ
2. สามารถปรับตัวตามปริมาณที่บรรทุกได้
3. มีความปลอดภัยสูง

4. เหมาะสำหรับการขนส่งในระยะปานกลางและระยะไกล
5. ผลกระทบจากดินฟ้าอากาศน้อยกว่าการขนส่งแบบอื่น ๆ

ข้อเสียเปรียบ

1. มีความคล่องตัวน้อยกว่าแบบอื่น
 2. ไม่สามารถบริการได้แบบ Door To Door Service
 3. ใช้น้ำเงินลงทุนสูง เป็นกิจการขนาดใหญ่
 4. ต้องอาศัยการขนส่งชนิดอื่นเข้าช่วย
 5. การเลิกกิจการทำให้เสียหายมาก
3. การขนส่งทางน้ำ (Water Transprotation)

การขนส่งทางน้ำมีข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบ พอที่จะสรุปได้ดังต่อไปนี้

ข้อได้เปรียบของการขนส่งทางน้ำ

1. การขนส่งทางน้ำไม่ต้องเสียค่าปรับปรุงหรือบำรุงเส้นทางหรือซ่อมเส้นทาง เพราะโดยส่วนใหญ่เกิดจากธรรมชาติและรัฐเป็นผู้จัดการดูแล
2. สามารถขนส่งได้ปริมาณครั้งละมาก ๆ
3. การใช้น้ำเงินในการขนส่งไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย (ยกเว้นคลองขุด)

ข้อเสียเปรียบของการขนส่งทางน้ำ

1. เป็นการขนส่งที่เสียเวลาและไม่รวดเร็วเท่าที่ควร กล่าวคือ ช้ากว่าการขนส่งประเภทอื่น
2. ใบบางเส้นทางสามารถใช้ได้เพียงบางฤดูกาลเท่านั้น
3. ส่วนใหญ่ต้องอาศัยการขนส่งประเภทอื่นเข้าช่วย

4. การขนส่งทางอากาศ (Air Transportation)

การขนส่งทางอากาศก็มีข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบ เช่นเดียวกับการขนส่งประเภทอื่น ๆ โดยพิจารณาได้ว่า

ข้อได้เปรียบ การขนส่งทางอากาศก็มีข้อได้เปรียบหรือข้อดีดังนี้

1. มีความเร็วสูง รวดเร็ว
2. ประหยัดเวลาในการเดินทาง
3. สามารถไปนบริเวณที่การขนส่งชนิดอื่นไปไม่ถึงหรือไปได้ลำบาก
4. มีความตรงต่อเวลาและมีกำหนดเวลาที่แน่นอน

ข้อเสียเปรียบ การขนส่งทางอากาศมีข้อเสียเปรียบดังต่อไปนี้

1. การลงทุนสูง ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ มาก
2. อัตราค่าบริการสูง ค่าใช้จ่ายมีมาก
3. ต้องบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญมาก
4. มีความเสี่ยงสูงมาก ความปลอดภัยน้อยกว่าการขนส่งประเภทอื่น ๆ
5. การบินขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ

5. การขนส่งทางท่อ (Pipelines Transportation)

ข้อได้เปรียบเสียเปรียบของการขนส่งทางท่อ

ข้อได้เปรียบ การขนส่งทางท่อก็มีข้อดีดังต่อไปนี้

1. สามารถทำการขนส่งได้ทุกเวลา ตลอดเวลาและทุกฤดูกาล
2. ขนส่งได้ปริมาณไม่จำกัด
3. ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย
4. สินค้าจะไม่เสียหายหรือสูญหาย

5. ใช้กำลังคนน้อย ลดปัญหาด้านแรงงานสัมพันธ์

ข้อเสียเปรียบ การขนส่งทางท่อมีข้อเสียดังต่อไปนี้

1. การลงทุนครั้งแรกสูงมาก
2. การตรวจสอบหาจุดบกพร่องทำได้ยากมาก
3. ต้องดูแลและบำรุงรักษาอยู่เป็นประจำ
